

L'EUCARISTIA, PRESÈNCIA PRIVILEGIADA

per GRISELDA COS I BOADA

El fragment de l'evangeli de Joan que avui hem llegit posant en boca de Jesús: «Us ho dic amb tota veritat: qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell», podria molt bé estar col·locat al bell mig del darrer sopar abans del relat de la seva Passió.

Sí, aquestes paraules de Jesús, que Joan desglossa amplament en el capítol sisè del seu evangeli, i subratllant amb emoció el verb *estar* o *romandre*, escaurien molt en aquell darrer sopar de Jesús on volgué perpetuar, fins a la fi dels segles, el record de la seva passió amb una presència privilegiada en l'Eucaristia.

L'Eucaristia és la celebració del darrer sopar de Jesús; sí, Memorial solemne de fe per a nosaltres. Moment entranyable, íntim, fascinant!!! En ell, nosaltres hi som fets u amb el seu cos.

Jesús no explica com això s'esdevé, però ho afirma dient: «Està en mi i jo en ell». I així ho resen algunes anàfores eucarístiques: «Et demanem que vingui el teu Esperit Sant sobre nosaltres i ens santifiqui... a fi que nosaltres ens transformem en un sol cos i un sol esperit». Important i íntima unitat: Crist i nosaltres formem un sol cos, el de CRIST. Déu, en Jesús, ha volgut apropar-se màximament a l'home amb una unitat misteriosa.

Corpus és un dia marcat per la Caritat. Sí, estimar és l'infinitiu essencial del cristianisme, perquè estimar és també l'infinitiu essencial de l'Ésser de Déu que ÉS AMOR. És per això que l'Eucaristia ens demana també a nosaltres la voluntat de lliurar la nostra vida a Déu i als germans, com Jesús. Lliurar, des del fons del nostre cor, tot el que som i tenim.

Sant Agustí digué molt bellament: «Si sou el cos de Crist el vostre misteri descansa damunt la taula del Senyor. Rebeu el vostre misteri. Al que sou responeu: Amén, i responent, el subscriuiu. Sents: "Cos de Crist" i dius: "Amén". Sigues membre del Cos de Crist per tal que sigui verdader el teu amén».